

[Stavad]

oplysninger frem, så hvis hr. Kim Behnke, fru Pia Kjærsgaard eller andre har noget som helst på en socialdemokrat, så lad os få det fra talerstolen i stedet for halve antydninger. Det kan ingen af os være tjent med, så frem med sagerne! Vi vil meget gerne høre om dem.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal på givnen foranledning henlede medlemmernes opmærksomhed på, at spørgsmålet om en eventuel rigsretstiltale behandles under næste punkt på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

For SF er der ikke tvivl om, at der er grundlag for mistillid til regeringen i denne sag – det skal jeg komme ind på i mit indlæg – men vi har det ikke sådan, at vi beklikker folks motiver på forhånd, og her mener jeg med hensyn til den af Socialdemokratiet foreslåede dagsorden. Jeg har hæftet mig ved, at dagsordenen taler om, at forløbet har været utilfredsstillende, og at udvalget skal afgive en beretning.

Når der i dagsordenen står, at man skal »klarlægge sagsforløbet, herunder i hvilket omfang Folketinget har modtaget mangelfulde eller forkerte oplysninger«, vil jeg gerne have at vide af Socialdemokratiet, om det er rigtigt læst af mig, at der for det første står, at der er givet mangelfulde eller forkerte oplysninger, og for det andet står, at det er tanken med det udvalgsarbejde, der skal i gang, at man skal vurdere, om ministrene har overholdt ministeransvarlighedsloven, herunder om de har fortiet oplysninger over for Folketinget eller har vildledt Folketinget. Er det en del af det kommissorium, som ligger i dagsordenen?

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil først konstatere, at hr. Stavad nu to gange har været på talerstolen uden at kommentere min påstand om, at ikke alle har kunnet overvælde disse ambibidrag på forbrugerne, og jeg er glad for, at hr. Stavad så tilsyneladende er enig i det.

Hr. Stavad var meget engageret, specielt i slutningen af sit seneste indlæg. Der var én ting, jeg var enig med hr. Stavad i, nemlig at der ikke er stor chance for, at nogen socialde-

mokratiske ministre kan komme galt af sted, ikke for så vidt angår de sidste 10 år og forhåbentlig heller ikke i lang tid fremover.

For mig lød det, som om Socialdemokratiet virkelig har fortrudt, at det har rejst denne forespørgsel, og at man prøver at løbe fra den og prøver at få det afgjort. Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet har behov for at stille et sådant dagsordensforslag, som vi i hvert fald ikke kan støtte, for Socialdemokratiet har i virkeligheden været dybt involveret i det. Når man tænker på de glade mennesker, der i sin tid kom ud fra Marienborg med fremtrædende socialdemokrater i spidsen og fortalte om den geniale løsning, man nu havde fundet, så forstår jeg godt, at man virkelig har brug for at lave en sådan undersøgelse i stedet for at tage fat i sagens kerne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Stavad ville gerne, at der ikke bare blev fremsat insinuationer over for Socialdemokratiets medlemmer, men at tingene blev sagt fra Folketingets talerstol. Jeg skal i den forbindelse f.eks. referere til side 12 i dagbladet Børsen fra den 10. april 1992, hvor der i et længere interview med LO-økonom Jørgen Ekerøth klart og utvetydigt står:

»Vi blev på to af møderne grundigt orienteret om de EF-retlige aspekter af sagen, og udvalget blev ved disse lejligheder suppleret med repræsentanter fra Udenrigsministeriet.«

Senere bliver samme Jørgen Ekerøth så spurgt, hvad han gjorde ved de oplysninger, han fik i dette såkaldte 10-dages-udvalg. Blev de givet videre? Svaret var:

»Ja, vi orienterede om alt, hvad der foregik i det arbejdsudvalg. Ledende socialdemokrater kan derfor ikke have været den mindste smule i tvivl om, at der var de EF-retlige problemer.«

Spørgsmålet, som det også er blevet formuleret over for Fremskridtspartiet, er, hvorfor man med det samme skal gå i gang med at tage konsekvensen af tingene. Hvorfor skal man ikke først få tingene undersøgt grundigt? Jeg skal sige hvorfor. Det skyldes, at der i disse år er en tendens til, at når et eller andet er tilstrækkelig ubehageligt, når man har det, der på Christiansborg hedder »brede flertal«, betyder det, at flest muligt har fingrene i klejnekassen, og så er der ikke nogen til at råbe av, når låget smækker.